

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

**Prishtinë, më 31 maj 2021
Nr. ref.:AGJ 1794/21**

AKTGJYKIM

në

rastet nr. KI186/19, KI187/19, KI200/19 dhe KI208/19

Parashtrues

Belkize Vula Shala dhe të tjerët

**Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të
Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në
lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit,
AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Arta Rama-Hajrizi, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Bekim Sejdiu, gjyqtar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Gresa Caka-Nimani, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesit e kërkesës

1. Kërkesa KI186/19 është dorëzuar nga Belkize Vula Shala, me banim në Gjakovë; Kërkesa KI187/19 është dorëzuar nga Agim Buza, me banim në Gjakovë; Kërkesa KI200/19 është dorëzuar nga Shkendije Shehu, me banim në Gjakovë; Kërkesa KI208/19 është dorëzuar nga Ethem Bokshi me banim në Gjakovë; (në tekstin e mëtejme: parashtruesit e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesit e kërkesës e kontestojnë Aktgjykimin [AC-I-13-0181-A0008] e 29 gushtit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit i DHPGJS-së).

Objekti i çështjes

3. Objekti i çështjes së kërkesës është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar, përmes së cilit parashtruesit e kërkesës pretendojnë shkeljen e të drejtave dhe lirive themelore të tyre të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrojtja e Pronës] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenet 6 (E drejta për një proces të rregullt) e 1 (Mbrojtja e Pronës) të Protokollit nr. 1 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, nenin 22 (Procedimi i kërkesës) dhe nenin 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji) dhe rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 14 tetor 2019, parashtruesit Belkize Vula Shala dhe Agim Buza i dorëzuan përmes postës kërkesat e tyre në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 7 nëntor 2019, parashtruesja e kërkesës Shkendije Shehu e dorëzoi përmes postës kërkesën në Gjykatë.

7. Më 20 nëntor 2019, parashtruesi i kërkesës Ethem Bokshi dorëzoi përmes postës kërkesën e tij në Gjykatë.
8. Më 29 tetor 2019, Kryetarja e Gjykatës caktoi për rastin KI186/19 gjyqtaren Selvete Gërxhaliu Krasniqi Gjyqtare raportuese dhe Kolegjin shqyrtues të përbërë nga gjyqtarët: Radomir Laban (kryesues), Remzije Istrefi Peci dhe Nexhmi Rexhepi.
9. Më 29 tetor 2019, në pajtim me rregullin 1 të rregullit 40 (Bashkimi dhe ndarja e kërkesave) të Rregullores së Punës, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI187/19 me kërkesën KI186/19.
10. Më 5 nëntor 2019, Gjykata njoftoi parashtruesit e kërkesave KI186/19 dhe KI187/19 dhe DHPGJS për regjistrimin dhe bashkimin e tyre.
11. Më 12 nëntor 2019, Kryetarja e Gjykatës urdhëroi bashkimin e kërkesës KI200/19 me kërkesat KI186/19 dhe KI187/19.
12. Më 19 nëntor 2019, Gjykata njoftoi parashtruesen e kërkesës KI200/19 si dhe DHPGJS për regjistrimin e kërkesës dhe bashkimin e saj me kërkesat KI186/19 dhe KI187/19.
13. Më 19 dhjetor 2019, Gjykata kërkoi sqarim nga ana e parashtruesit të kërkesës KI208/19, për shkak se i njëjti vetëm kishte dorëzuar një kërkesë të mëhershme të regjistruar me nr. KI145/19. Mirpo i njëjti nuk i ishte përgjigjur kërkesës së Gjykatës.
14. Në lidhje me rastin KI208/19 ku parashtrues është Ethem Bokshi, Gjykata nuk do të shqyrtojë këtë kërkesë, për arsye se Gjykata veç ka vendosur lidhur me këtë parashtrues në rastin KI145/19.
15. Më 28 prill 2021, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarës raportuese dhe me shumicë i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.
 16. Në të njëjtën ditë, Gjykata me shumicë konstatoi se (i) kërkesa është e pranueshme; dhe me shumicë konstatoi se (ii) Aktgjykimi [AC-I-13-0181-A0008] i 29 gushtit 2019 i Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, nuk është në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

17. Më 15 shtator 2010, Agjencia Kosovare e Privatizimit (në tekstin në vijim: AKP) kishte privatizuar ndërmarrjen shoqërore NSH “Agimi” në Gjakovë (në tekstin e mëtejshëm: NSH “Agimi”). Në të njëjtën datë, përmes shkresës [nr.1065], parashtruesit e kërkesës ishin njoftuar se “*pasoja shitjes së aseteve kryesore është përfundimi i punësimit tuaj*” dhe se i njëjti “*përfundon menjëherë*”. Të

gjithë parashtruesit e kërkesës ishin punëtorë të ndërmarrjes përkatëse në intervale të caktuara kohore.

18. Bazuar në shkresat e lëndës dhe duke marrë parasysh që parashtruesit e kërkesës nuk ishin pjesë e Listës së Përkohshme të punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH "Agimi", të njëjtit në mënyrë individuale parashtruan ankesa pranë AKP-së. Kjo e fundit, më 13 dhjetor 2011, refuzoi si të pabazuara ankesat përkatëse.
19. Më 22 dhjetor 2011, përmes mjeteve të informimit publik: (i) u publikua Lista e Përfundimtare e punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH "Agimi" (në tekstin e mëtejme: Lista Përfundimtare); si dhe (ii) u përcaktua 14 janari 2012 si datë e fundit për dorëzimin e ankesave në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme (në tekstin e mëtejme: DHPGJS) kundër Listës Përfundimtare.
20. Ndërmjet 28 dhjetorit 2011 dhe 13 janarit 2012, parashtruesit e kërkesës në mënyrë individuale parashtruan ankesë në Kolegjin e Specializuar të DHPGJS-së, për shkak të mospërfshirjes në Listën Përfundimtare. Në parim, të gjithë kishin pretenduar se nuk ishin trajtuar në mënyrë të barabartë me punëtorët e tjerë që ishin përfshirë në Listën Përfundimtare, dhe rrjedhimisht ishin diskriminuar.
21. Ndërmjet 1 marsit 2012 dhe 18 prillit 2012, AKP paraqiti përgjigje në ankesat e parashtruesve të kërkesës, duke theksuar se parashtruesit përkatës nuk i plotësojnë kriteret e përcaktuara përmes paragrafit 4 të nenit 10 (Të drejtat e të punësuarve) të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13 mbi Transformimin e të Drejtës për Përdorimin e Pronës së Patundshme në Pronësi Shoqërore (në tekstin në vijim: Rregullorja nr. 2003/13), për arsye se (i) nuk kanë ofruar dëshmi për vërtetimin e kontinuitetit të marrëdhënies së punës; (ii) në kohën e privatizimit të ndërmarrjes, parashtruesit përkatës nuk ishin të regjistruar si punëtorë në NSH "Agimi"; dhe (iii) nuk i kanë mbështetur pretendimet për diskriminim.
22. Ndërmjet 3 prillit 2012 dhe 18 majit 2012, përmes përgjigjes në ankesën e AKP-së, disa nga parashtruesit e kërkesës, paraqitën shkresa me informata plotësuese lidhur me statusin e punëtorit në NSH "Agimi", ku theksuan se (i) i gjithë *"dokumentacioni është në disponim të zyrtarëve të ndërmarrjes"*; dhe (ii) kërkuan mbajtjen e një seance dëgjimore.
23. Më 4 shtator 2013, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së nxori Aktgjykimin [SCEL-11-0075] përmes së cilit (i) në pikën II të dispozitivit miratoi si të bazuara ankesat e parashtruesve të kërkesës, Shkendije Shehu dhe Belkize Vula Shala, respektivisht, duke përcaktuar që të njëjtit duhet të përfshihen në Listën Përfundimtare të punëtorëve me të drejtë legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH "Agimi"; ndërsa (ii) refuzoi si të pabazuara ankesat e ankuesve të cekur në pikën III, në këtë rast parashtruesit të kërkesës Agim Buza, respektivisht.

24. Kolegji i Specializuar përmes Aktgjykimit të lartcekur, fillimisht kishte përcaktuar se bazuar në paragrafin 11 të nenit 68 (Ankesat lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime) të Shtojcës së Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Shtojca e Ligjit për DHPGJS-në), seanca dëgjimore nuk ishte e nevojshme sepse *“faktet dhe provat e dorëzuara janë mjaftë të qarta”*. Ndërsa, përkitazi me parashtruesit e kërkesës, ankesat e të cilëve ishin miratuar si të bazuara, Kolegji i Specializuar kishte theksuar se (i) parashtruesit përkatës, po të mos ishin diskriminuar, do t'i plotësonin kriteret e përcaktuara në paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13, duke theksuar se *“të njëjtëve iu është ndërprerë marrëdhënia e punës gjate viteve 1990 dhe janë larguar nga puna duke u zëvendësuar me punëtor serb”*, dhe se ky konstatim është pasojë e *“ngjarjeve botërisht të njohura pas vitit 1990 e në vazhdimësi”*; dhe (ii) në rastet kur pretendohet diskriminimi, bazuar në nenin 8 (Barra e provave) të Ligjit nr.2004/3 kundër Diskriminimit (në tekstin e mëtejme: Ligji kundër Diskriminimit), i takon palës së paditur, përkatësisht AKP-së, të dëshmojë se nuk ka pasur shkelje të parimit të trajtimit të barabartë, dëshmi këto që nuk janë ofruar nga AKP. Në fund, përkitazi me refuzimin e ankesës të Agim Buzës, respektivisht, përmes pikës III të dispozitivit të Aktgjykimit përkatës, Kolegji i Specializuar kishte theksuar se të njëjtit nuk kishin dorëzuar dëshmi për shqyrtim dhe administrim siç parashihej me paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13 të ndryshuar me Rregulloren e UNMIK-ut 2004/45 për Ndryshimin e Rregullores nr. 2003/13 Mbi Transformimin e së Drejtës për Përdorimin e Pronës së Patundshme në Pronësi Shoqërore (në tekstin e mëtejme: Rregullorja nr. 2004/45).
25. Më 26 shtator 2013, Kolegji i Specializuar i DHPGJS-së nxori Aktvendimin [SCEL-11-0075] përmes së cilit korrigjoi Aktgjykimin e lartcekur, pasi që kopja e dorëzuar e Aktgjykimit në gjuhën angleze ishte versioni preliminar dhe jo ai përfundimtar, përderisa versioni në gjuhën shqipe mbeti i pandryshuar.
26. Më 24 dhe 30 shtator 2013, parashtruesi i kërkesës Agim Buza parashtroi ankesë individuale kundër pikës III të dispozitivit të Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, duke pretenduar vlerësim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të ligjit përkatësisht paragrafit (j) të nenit 4 (Fusha e zbatimit të ligjit) të Ligjit kundër Diskriminimit dhe paragrafit 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13. Ai pretendoi se është diskriminuar duke u trajtuar në mënyrë të pabarabartë me punëtorët e tjerë dhe të cilët janë përfshirë në Listën Përfundimtare. AKP-ja nuk ka parashtruar përgjigje ndaj ankesës së parashtruesit Agim Buza.
27. Më 30 shtator 2013, AKP parashtroi ankesë kundër pikës II të Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së, përmes së cilit ishte miratuar ankesa e parashtrueseve të kërkesës Belkize Vula Shala dhe Shkëndije Shehu, respektivisht, duke pretenduar vërtetim të gabuar të gjendjes faktike dhe aplikimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozimin që pika II e dispozitivit të këtij Aktgjykimi të anulohet. Sipas AKP-së asnjë ankues i cili me Aktgjykimin e atakuar është përfshirë në Listën Përfundimtare të punëtorëve me të drejta legjitime për marrjen e një pjese e të ardhurave prej njëzet përqindëshit

(20%-it) nga privatizimi i NSH "Agimi" nuk ka prezantuar fakte relevante në bazë të cilave kishte për ta vërtetuar faktin e trajtimit të pabarabartë dhe arsyetimin për diskriminim direkt apo të tërthortë në pajtim me paragrafin 1 të nenit 8 të Ligjit Kundër Diskriminimit.

28. Më 29 gusht 2019, Kolegji i Apelit i DHPGJS-së nxori Aktgjykimin [AC-I-13-0181-A0008], përmes së cilit (i) duke u referuar në paragrafin 1 të nenit 69 (Procedurat e ankesës me gojë) të Ligjit nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji nr.06/L-086 për DHPGJS-në), Kolegji përkatës *"vendosi të heq dorë nga pjesa e seancës gojore"*; (ii) refuzoi si të pabazuar ankesën e Agim Buzës; ndërsa (ii) pranoi si të bazuar ankesën e AKP-së, përkitazi me parashtruesit e tjerë të kërkesës, përkatësisht Belkize Vula Shala dhe Shkëndije Shehu, duke përcaktuar se *"të njëjtit hiqen nga lista e përfituesve të 20% nga procesi i privatizimit të NSH-së "Agimi" Gjakovë"*.
29. Përkitazi me parashtruesin Agim Buza, Kolegji i Apelit arsyetoi se (i) i njëjti nuk ka deponuar dëshmi për ta provuar kërkesën e tij; dhe (ii) nga librezat e punës rezulton se i njëjti është inkuadruar në punë më 1 janar 1990, ndërsa përfundimi i marrëdhënies së punës ka ndodhur më 30 shtator 1994, *"për shkak të fillimit të punës si ndërmarrës i pavarur"*.
30. Ndërsa, përkitazi me miratimin si të bazuar të ankesës së AKP-së, Kolegji i Apelit, ndër tjerash, theksoi se parashtruesit e kërkesës (i) me asnjë prove nuk e provojnë faktin se kanë qenë të punësuar në NSH "Agimi" apo se kanë qenë në listën e pagave në kohën e privatizimit të ndërmarrjes, kushte këto që kërkojnë të plotësohen bazuar në paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13, për t'u njohur e drejta e futjes në listën përfundimtare të NSH "Agimi" për përfundimin e njëzet përqindëshit (20%-it) nga shitja e ndërmarrjes; dhe se (ii) nuk pajtohet me konstatimin e Kolegjit të Specializuar lidhur me diskriminimin e punëtorëve përkatës *"sepse sipas praktikës së krijuar nga Dhoma e Posaçme sa i përket interpretimit të diskriminimit ky punëtor pasi është i nacionalitetit shqiptar nuk mund të ketë qenë i diskriminuar pas qershorit të vitit 1999"*.
31. Për sa i përket pretendimeve për diskriminim, Kolegji i Apelit gjithashtu theksoi se e *"drejta precedentale"* e DHPGJS-së, bazuar në Aktgjykimet [ASC-11-0069] dhe [AC-I-12-0012], përcakton që të diskriminuar mund të llogariten: (i) *"punëtorët e përkatësisë etnike shqiptare, apo që u takojnë minoriteteve ashkali, rome, egjiptian, goran dhe turq, të cilët ishin larguar për arsye diskriminimi në periudhën e ashtuquajtur të "masave të përkohshme serbe" (që sillen prej vitit 1989 deri në vitin 1999), apo të cilët u diskriminuan edhe në periudha të ndryshme, për shkak të etnisë së tyre, besimeve politike dhe religjioze, etj."*; dhe (ii) *"punëtorët e përkatësisë etnike serbe të cilët për shkak të mungesës së sigurisë pas vitit 1999, nuk u paraqitën në punë dhe të njëjtit nuk u gjendën në listat përfundimtare të punëtorëve"*.
32. Për më tepër, përkitazi me parashtruesin e kërkesës (i) Belkize Vula Shala, sqaroi se e njëjta kishte paraqitur si dëshmi kopjen e librezës së punës, *"nga e cila gjykata vërteton faktin se e njëjta ka filluar punën në NSH "Agimi" nga data 5 korrik 1983 ndërsa ka përfunduar me 31 janar 1995, po ashtu nga*

libreza e punës vërtetohet fakti se ankuesja nga 1 shkurti 1995 ka krijuar mardhënie të re të punës në PP "Marash Petrol" dhe e njëjta është ende e hapur" dhe se për pasojë, asaj nuk i takojnë të drejtat e pretenduara nga NSH "Agimi";¹ (ii) Shkëndije Shehu, sqaroi se e njëjta nuk ka bashkëngjitur asnjë provë për ti provuar faktet e pretenduara, dhe se *"ankuesja me asnjë provë nuk e provon faktin se ka themeluar apo vazhduar punën në NSH "Agimi", apo se ka qenë në listën e pagave në kohën e privatizimit të ndërmarrjes, kushte këto që kërkojnë të plotësohen nga ankuesit sipas Rregullores së UNMIK-ut nr.2003/13 përkatësisht neni 10 pika 4 të së njëjtës për tu njohur e drejta e futjes në listën përfundimtare të NSH "Agimi" për përfitimin e 20% nga shitja e ndërmarrjes".*

Pretendimet e parashtruesve të kërkesës

33. Parashtruesit e kërkesës pretendojnë që përmes Aktgjykimit [AC-I-13-0181-A0008] të 29 gushtit 2019 të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, u janë shkelur të drejtat e tyre të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrotjtja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) e nenin 1 të Protokollit nr. 1 (Mbrotjtja e Pronës) të KEDNJ-së.
34. Përkitazi me shkeljet e pretenduara të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtruesit e kërkesës fillimisht theksojnë se të gjithë kanë qenë punëtorë të NSH "Agimi", dhe se kjo vërtetohet edhe përmes shkresës së AKP-së e cila u është drejtuar më 15 shtator 2010, përmes së cilës janë njoftuar se si rezultat i privatizimit të ndërmarrjes në fjalë, janë ndërprerë të gjitha marrëdhëniet përkatëse të punës, dhe se rrjedhimisht të njëjtit, i plotësojnë kriteret e përcaktuara përmes paragrafit 4 të nenit 10 të Rregullores 2003/03 për të përfituar nga njëzet përqindëshi (20%-it) i privatizimit të ndërmarrjes përkatëse. Për më tepër, parashtruesit e kërkesës theksojnë se ata kanë dorëzuar provat në dispozicion, por që *"prova përkatëse kanë qenë në disponim të Zyrës kadrovike të Sh.A. "Agimi" në Gjakovë e më pastaj të stafit të emëruar nga AKP-ja, punëtor të ish-Sh.A. ose N.SH "Agimi" Gjakovë"*.
35. Të njëjtit, në esencë, pretendojnë se Aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me garancitë procedurale të garantuara përmes neneve të lartcekura sepse i njëjti (i) ka ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar dhe i cili ka qenë në favor të parashtrueseve të kërkesës, pa një seancë dëgjimore, duke mos u mundësuar të njëjtëve për tu deklaruar rreth fakteve kontestuese, duke theksuar se *"është e vërtetë që Dhoma e Posaqme ka mundësi të mban gjykim edhe pa prezencën e palëve, por është gjithashtu e vërtetë se ka të drejtë që të caktoj seancë publike dhe në atë do të i epej mundësia Gjykatës dhe palëve të ballafaqojnë parashtrimet dhe provat, do të bëjë një gjykim i hapur, i drejtë dhe transparent që do të argumentoheshin faktet relevante"*; (ii) për dallim prej

¹ Në Aktgjykimin AC-I-13-0181-A0008 të 29 gushtit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaqme, është vendosur për dy parashtrues me të njëjtin emër Belkize Vula Shala, ku për ankuesen me nr C-0024-02 Belkize Vula Shala, Kolegji I Apelit ka vendosur që ankesa e ankueses është e pabazuar, ndërsa për ankuesen me nr. C-0035 Belkize Vula Shala, Kolegji i Apelit ka vendosur që ankesa e ankueses është e paafatshme. Në bazë të asaj që është paraqitur në kërkesë dhe në Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit, ne kemi arritur në përfundim se kërkesa në gjykatë është parashtruar nga ana e parashtrueses Belkize Vula Shala nr. C-0024-02.

Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, ngërthen interpretim arbitrar përkitazi me diskriminimin sepse barra e të provuarit lidhur me pretendimet për diskriminim bazuar në nenit 8 të Ligjit kundër Diskriminimit i takon AKP-së; (iii) nuk është i arsyetuar; dhe (iv) ka shkelur të drejtat e tyre për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm kohor.

36. Përkitazi me shkeljet e pretenduara të nenit 24 të Kushtetutës, parashtuesit e kërkesës theksojnë se ata nuk janë trajtuar në mënyrë të barabartë me punëtorët e tjerë të NSH "Agimi", "*situata juridike dhe faktike*" e të cilëve është identike me parashtuesit e kërkesës, ndërsa Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit, i ka trajtuar pretendimet e tyre në kuptim të diskriminimit etnik, duke u referuar në të "*drejtën precedente*".
37. Përfundimisht, parashtuesit e kërkesës kërkojnë nga Gjykata: (i) t'i deklarojë kërkesat të pranueshme; (ii) të konstatojë se ka pasur shkelje të neneve 24, 31 dhe 46 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 dhe nenin 1 të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së; (iii) ta shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-13-0181-A0008] e 29 gushtit 2019 të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, dhe të njëjtin ta kthejë për rigjykim në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate.

Pranueshmëria e kërkesës

38. Gjykata së pari shqyrton nëse kërkesat i kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, të përcaktuara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe të përcaktuara me Rregullore të punës.
39. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

"1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj."

40. Gjykata gjithashtu vlerëson nëse parashtuesit e kërkesës kanë përmbushur kriteret e pranueshmërisë, siç specifikohet më tej në Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari i referohet nenit 47 (Kërkesa individuale) dhe 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47 (Kërkesa individuale)

"1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.

2. Individit mund të ngre kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj."

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

"Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj."

Neni 49
(Afatet)

"Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor ...".

41. Për sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata konstaton se parashtruesit e kërkesave janë palë të autorizuar, të cilët kontestojnë një akt të një autoriteti publik, përkatësisht Aktgjykimin [AC-I-13-0181-A0008] e 29 gushtit 2019, të Kolegjit të Apelit të DHPGJS, pasi i kanë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesit e kërkesës gjithashtu i kanë qartësuar të drejtat dhe liritë që ata pretendojnë se u janë shkelur, në pajtim me kriteret e nenit 48 të Ligjit dhe i kanë dorëzuar kërkesat në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
42. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtruesve të kërkesës plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit (1) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. E njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Për më tepër dhe në fund, Gjykata vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar siç është e përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht, ajo duhet deklaruar e pranueshme dhe të shqyrtohen meritat e saj.

Dispozitat Relevante Kushtetuese dhe Ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

**Neni 31
[E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]**

1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.
 2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.
- [...]

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 6

(E drejta për një proces të rregullt)

1. Në përcaktimin e të drejtave dhe detyrimeve të tij civile ose të çdo akuze penale kundër tij, çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohej shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë.

[...]

LIGJI Nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 10

Aktgjykimet, Aktvendimet dhe Apelet

[...]

11. Në rastet kur kolegji i apelit pranon dhe merr përsipër vendosjen mbi një apel, rregullat në vijim respektohen fuqimisht: 11.1. kolegji i apelit nuk mund të ndryshojë, anulojë, rikthejë apo përndryshe të ndërrojë, në çfarëdo mënyrë, gjetjet faktike të bëra nga një gjykatë, kolegji i specializuar, nënkolegji apo gjyqtar i vetëm, përveç nëse kolegji i apelit përcakton që ajo gjetje faktike është qartësisht e gabueshme. Gjetja faktike nuk vlerësohet të jetë qartësisht e gabueshme nëse ajo gjetje faktike mbështetet me interpretim të arsyeshëm të dosjes së procedurave gjyqësore dhe provave të parashtruara gjatë atyre procedurave; si dhe 11.2. kolegji i apelit bën shqyrtim, prej fillimit, të secilës çështje që ngrihet nga apeli apo pala kundërshtarë në parashtrësitë e tij/saj me shkrim.

[...]

Shtojca e Ligjit Nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Rregullorja e Punës e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

Neni 36

Rregullat e përgjithshme mbi provat

[...]

3. Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë. Nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.

Neni 68

Ankesat lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime

1. Përveç nëse nuk përcaktohet saktësisht me këtë nen, procedura për lëndët që bazohen në ankesat që bien nën paragrafin 1.6. të nenit 4 të Ligjit për Dhomën e Posaçme do të ndjek rregullat e tjera procedurale të përshkruara në këtë Shtojcë e që Dhoma e Posaçme i zbaton mutatis mutandis nëse i vlerëson si të domosdoshme dhe në interes të drejtësisë.

2. Pas pranimit të listës së të punësuarve me të drejta legjitime në bazë të nenit 10 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13, apo në bazë të çfarëdo legjislacioni pasues që rregullon krijimin e një liste të tillë, Agjencia shpall listën së bashku me njoftimin për qytetarët mbi të drejtat e personit për të parashtruar një ankesë në Agjenci brenda njëzetë (20) ditëve pas datës së shpalljes, duke kërkuar përfshirjen në një listë të tillë dhe/apo duke sfiduar përfshirjen e një apo më shumë personave tjerë në një listë të tillë. Personi i cili parashtron një kërkesë apo kundërshtim të tillë, do të përfshijë aty në deklaratë të fakteve dhe argumenteve ligjore që mbështesin kërkesën apo kundërshtimin e tillë; ai person ka barrën e dëshmisë për të gjitha faktet e pretenduara në kërkesë dhe/apo në kundërshtim.

[...]

6. Agjencia shpallë listën e saj përfundimtare të të punësuarve me të drejta legjitime në mbështetje të paragrafit 5. të këtij neni e në përputhje me nenin 10.6. të Rregullores së UNMIK-ut 2003/13, ose në pajtim me çfarëdo legjislacioni pasues që rregullon krijimin e një liste të tillë, Agjencia shpall listën së bashku me njoftimin për qytetarët mbi të drejtat e personit për të parashtruar një ankesë në Agjenci brenda njëzetë (20) ditëve pas datës së shpalljes për të kundërshtuar në listë të tillë dhe/apo në lidhje me shpërndarjen e fondeve të mbledhura nga Agjencia për personat e identifikuar në atë listë. Ankuesi(t) që parashtrojnë një ankesë të tillë përfshijnë një deklaratë të fakteve dhe argumenteve ligjore që mbështetin ankesën e tillë; personat që ankohen kanë barrën e dëshmisë për të gjitha faktet e pretenduara në ankesë.

[...]

11. Kolegji gjegjës i Specializuar, me nismë të vet apo në bazë të një kërkesë me shkrim nga ankuesi(t) apo Agjencia, mund të vendos për mbajtjen e një apo më shumë seancave gojore lidhur me çështjen. Nëse mbahet një seance gojore, atëherë Kolegji Specializuar do të udhëzojë Regjistër mbajtësin që, së paku pesë (5) ditë më herët para seancës gojore, t'i dorëzojë palëve një njoftim me shkrim për kohën dhe ditën e seancës së tillë.

[...]

14. Kolegji i Apelit zgjidhë të gjitha apelet e tilla urgjentisht.

Neni 64

Procedurat e ankesës me gojë

1. Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysh çfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet

arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim.
[...]

Neni 65 **Paraqitja e provave të reja**

Në rrethana të jashtëzakonshme dhe për arsye që dëshmohen mirë, Kolegji i Apelit mund t'i lejoj një pale paraqitjen e provave të reja që nuk kanë qenë në dispozicion të palës gjatë procedurës së shkallës së parë për vlerësimin e provave. Kërkesa me shkrim për një leje të tillë duhet së pari t'i dorëzohet Kolegjit të Apelit dhe duhet t'i dorëzohet palëve tjera jo më pak se pesëmbëdhjetë (15) ditë para datës së seancës kur propozohet paraqitja e këtyre provave. Kolegji i Apelit mund të autorizojë paraqitjen e provave të reja nëse vlerëson se në këtë mënyrë drejtësia do të vihet në vend.

Rregullore Nr. 2003/13 mbi transformimin e së drejtës për përdorimin e pronës së patundshme në Pronësi Shoqërore

Neni 10 **Të Drejtat E të punësuarve**

[...]
10.4 Sipas këtij neni, punëtori konsiderohet si legjitim nëse është i regjistruar si punëtor i ndërmarrjes në pronësi shoqërore në kohën e privatizimit dhe nëse konstatohet se ka qenë në listën e pagave të ndërmarrjes për jo më pak se tri (3) vite. Kjo kërkesë nuk i ndalon punëtorët, të cilët pretendojnë se edhe ata do të ishin regjistruar apo punësuar, nëse nuk do të kishin qenë diskriminuar, që të paraqesin ankesë në Dhomën e Posaçme, në pajtim me paragrafin 10.6.
[...]

Rregullore Nr. 2004/45 për ndryshimin e Rregullores Nr. 2003/13 mbi transformimin e së drejtës për përdorimin e pronës së patundshme në pronësi shoqërore

Neni 1 **Ndryshimet**

Që nga data e hyrjes në fuqi të kësaj Rregulloreje,
[...]

B. Nenet 10.1, 10.2 dhe 10.4 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13 ndryshohen si vijon:

[...]
10.4 Sipas këtij neni, punëtori konsiderohet legjitim nëse është i regjistruar si punëtor i ndërmarrjes në pronësi shoqërore në kohën e privatizimit apo të fillimit të procedurës së likuidimit dhe nëse konstatohet se ka qenë në listën e pagave të ndërmarrjes për jo më pak se tri vite. Kjo kërkesë nuk i përjashton punëtorët nga paraqitja e ankesës në Dhomën e Posaçme, në pajtim me paragrafin 10.6., të cilët pretendojnë se edhe ata do të ishin regjistruar apo punësuar po të mos kishin qenë të diskriminuar.

[...]

Ligji Nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

**Neni 69
Procedurat e ankesës me gojë**

1. *Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë një apo më shumë seanca dëgjimore lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysh çfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim.*
[...]

Ligji Nr. 2004/3 kundër Diskriminimit

**Neni 8
Barra e provave**

8.1. *Kur personat të cilët e konsiderojnë se parimi i trajtimit të barabartë nuk është zbatuar ndaj tyre, paraqesin faktet para organit administrativ apo Gjykatës kompetente, nga të cilat mund të supozohet se ka pasur diskriminim të drejtpërdrejtë apo të tërthortë, barra e provës bie mbi palën e paditur, e cila duhet të dëshmojë se nuk ka pasur shkelje të parimit të trajtimit të barabartë.*

8.2. *Paragrafi 8.1 nuk ndalon zbatimin e rregullave të dëshmimit të cilat janë të favorshme për palën paditëse. Paditësi mund të mbrojë rastin e tij të diskriminimit edhe me metoda të tjera përfshirë edhe shfrytëzimin e dëshmive statistikore.*

Meritat e kërkesës

43. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit konkret ndërlidhen me privatizimin e ndërmarrjes shoqërore NSH “Agimi” në Gjakovë, dhe të drejtat e punëtorëve përkatës për t’iu njohur statusi i punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga ky privatizim, siç është përcaktuar në nenin 68 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, dhe paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores 2003/13 e ndryshuar me Rregulloren nr. 2004/45.
44. Gjykata vëren se bazuar në shkresat e lëndës, NSH “Agimi” ishte privatizuar më 15 shtator 2010, datë kjo në të cilën gjithashtu parashtruesit e kërkesës përmes shkresave individuale ishin njoftuar se *“pasoja shitjes së asetëve kryesore është përfundimi i punësimit tuaj”* dhe se i njëjti *“përfundon menjëherë”*. Parashtruesit e kërkesës më pas kishin kontestuar mospërfshirjen e tyre në Listën e Përkohshme të AKP-së për punëtorët me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH “Agimi”. Këto ankesa ishin refuzuar.
45. Parashtruesit e kërkesës fillimisht kishin iniciuar padi në Kolegjin e Specializuar, duke kontestuar Vendimin e AKP-së, përkitazi me vërtetimin e fakteve edhe interpretimin e ligjit. Të njëjtit kishin pretenduar se ishin diskriminuar dhe të gjithë kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar.
46. Kolegji i Specializuar, kishte refuzuar kërkesën për seancë dëgjimore me arsyetimin se *“faktet dhe provat e dorëzuara janë mjaft të qarta”*. Kolegji i Specializuar u kishte dhënë të drejtë parashtruesve të kërkesës, me përjashtim të parashtruesit të kërkesës Agim Buza (KI187/19), duke konstatuar se të njëjtit ishin diskriminuar. Kolegji i Specializuar, kishte theksuar se *“anëkuesit do i kishin plotësuar kushtet në kuptim të nenit 10.4 të Rregullores 2003/13, po mos të ishin subjekt të diskriminimit, ngase të njëjtëve iu është ndërprerë marrëdhënia e punës gjatë viteve 1990 dhe janë larguar nga puna duke u zëvendësuar me punëtor serb”*.
47. Pas nxjerrjes së këtij Aktgjykimi, fillimisht ankesë në Kolegjin të Apelit kishin paraqitur (i) Agim Buza (KI187/19), të vetmit parashtrues ankesën e të cilit Kolegji i Specializuar e kishte refuzuar si të pabazuar, duke paraqitur para Kolegjit të Apelit dokumente shtesë; dhe (ii) AKP-ja. As të parët as i dyti, nuk kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore.
48. Gjykata vëren se në gusht të vitit 2019, Kolegji i Apelit, kishte nxjerrë Aktgjykimin e kontestuar, përmes së cilit kishte miratuar ankesën e AKP-së dhe kishte refuzuar ankesën e Agim Buzës, duke e ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar dhe për pasojë, duke hequr *“nga lista e përfituesve të 20% nga procesi i privatizimit të NSH-së “Agimi” Gjakovë”*, të gjithë parashtruesit e kërkesës.
49. Kolegji i Apelit, shprehimisht kishte vendosur të *“heq dorë nga pjesa e seancës gojore”*, duke u referuar në paragrafin 1 të nenit 69 (Procedura e ankesës me

gojë) të Ligjit nr. 06/L-086 për DHPGJS-në. Ndërsa, përkitazi me meritat e çështjes, (i) kishte konstatuar se provat e paraqitura nga palët përkatëse nuk dëshmojnë se të njëjtit i plotësojnë kushtet ligjore të përcaktuara përmes paragrafit 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13 për t'iu njohur të drejtat përkatëse; dhe (ii) kishte theksuar se interpretimi i diskriminimit nga Kolegji i Specializuar është në kundërshtim me “*të drejtën precedentale*” të DHPGJS-së.

50. Rrejdhimisht para Gjykatës këto konstatime të Kolegjit të Apelit, parashtuesit e kërkesës i kontestojnë, duke pretenduar shkelje të të drejtave të tyre të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] dhe 46 [Mbrotja e Pronës] të Kushtetutës dhe nenet 6 (E drejta për një proces të rregullt) e 1 (Mbrotja e Pronës) të Protokollit nr. 1 të KEDNJ-së. Përkitazi me shkeljet e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, parashtuesit e kërkesës, siç është sqaruar më lart, pretendojnë se Kolegji i Apelit ka ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar, (i) pa një seancë dëgjimore; (ii) pa arsyetim të mjaftueshëm; (iii) në interpretim arbitrar të ligjit; dhe (iv) në shkelje të së drejtës së tyre për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm kohor.
51. Pretendimet e parashtuesve, Gjykata do t'i shqyrtojë duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në harmoni me të cilën, bazuar në nenin 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
52. Gjykata, në këtë aspekt, fillimisht do të shqyrtojë pretendimet e parashtuesëve të kërkesës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seancë dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit.

Parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore në kuptim të nenit 6 të KEDNJ

53. Gjykata fillimisht rikujton që bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, neni 6 i KEDNJ-së, në parim, garanton mbajtjen e një seance dëgjimore në të paktën njërin nivel të vendimmarrjes. Një e tillë është, në parim, (i) e detyrueshme nëse gjykata e shkallës së parë ka kompetencën e vetme të vendimmarrjes përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit; (ii) jo e detyrueshme në shkallë në dytë nëse një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallë të parë, përkundër faktit që një përcaktim i tillë varet nga karakteristikat e rastit përkatës, për shembull, nëse shkalla e dytë vendos edhe për çështje fakti edhe ligji; dhe (iii) e detyrueshme në shkallë të dytë nëse një e tillë nuk është mbajtur në shkallë të parë, në rastet kur shkalla e dytë ka kompetencë të plotë për të vlerësuar vendimin e shkallës së parë, edhe përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Fredin kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 23 shkurtit 1994, paragrafët 21-22; *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, paragrafi 46). Përfundimisht nga këto raste, në parim, bëhen vetëm nëse “*ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”, dhe të cilat GJEDNJ, përmes praktikës së saj gjyqësore i

ka përcaktuar si raste që kanë të bëjnë ekskluzivisht me çështje ligjore ose janë të natyrës së lartë teknike (shih rastin e GJEDNJ-së, *Koottummel kundër Austrisë*, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2009, paragrafët 19 dhe 20).

54. Për sa i përket detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së parë, GJEDNJ ka theksuar se në procedurat para një gjykate të shkallës së parë dhe të vetme, e drejta për një seancë dëgjimore është e garantuar përmes paragrafit 1 të nenit 6 të KEDNJ-së (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Fredin kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 23 shkurtit 1994, paragrafët 21-22; *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), Aktgjykim i 19 shkurtit 1998, paragrafi 46; *Göç kundër Turqisë*, Aktgjykim i 11 korrikut 2002, paragrafi 47).
55. Për sa i përket detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë ose të tretë, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së thekson se mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet bazuar në karakteristikat e veçanta të rastit përkatës, me kusht që një seancë dëgjimore të jetë mbajtur në shkallë të parë (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së, *Salomonsson kundër Suedisë*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 36). Prandaj, procedurat para gjykatave të apelit, dhe të cilat përfshijnë vetëm çështje të ligjit, dhe jo çështje fakti, mund të konsiderohen të jenë në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, edhe nëse në shkallë të dytë nuk është mbajtur një seancë dëgjimore.
56. Për sa i përket parimeve në bazë të të cilave duhet të përcaktohet nëse një seancë dëgjimore është e domosdoshme, Gjykata i referohet Aktgjykimit të 6 nëntorit 2018 të GJEDNJ-së: *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, në të cilin Dhoma e Madhe e GJEDNJ-së, vendosi parimet bazuar në të cilat duhet të vlerësohet domosdoshmëria e një seance dëgjimore. Sipas këtij Aktgjykimi, një seancë dëgjimore nuk është e domosdoshme nëse rasti përkatës (i) ngërthen thjeshtë çështje juridike të një natyre të kufizuar (shih rastet e GJEDNJ-së, *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), cituar më lartë, paragrafi 49; dhe *Valová, Slezák dhe Slezák kundër Sllovakisë*, Aktgjykim i qershorit 2004, paragrafët 65-68) ose nuk ngërthen ndonjë ndërlikueshmëri të veçantë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Varela Assalino kundër Portugalisë*, Vendim i 25 prillit 2002); dhe (ii) ngërthen çështje tepër teknike, të cilat trajtohen më mirë me shkrim sesa përmes argumenteve gojore në një seancë dëgjimore; dhe (iii) nuk ngërthen çështje të besueshmërisë së palëve ose fakteve të kontestuara dhe gjykatat mund të vendosin në mënyrë të drejtë dhe të arsyeshme në bazë të parashtresave të palëve dhe materialeve të tjera me shkrim (shih rastet e GJEDNJ-së, *Döry kundër Suedisë*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 37; dhe *Saccoccia kundër Austrisë*, Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008, paragrafi 73).
57. Për sa i përket mundësisë së korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë dhe kriterëve respektive, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore ka përcaktuar se në parim, një korrigjim i tillë varet nga kompetencat e gjykatës më të lartë. Nëse kjo e fundit, ka juridiksion të plotë për të shqyrtuar meritat e rastit përkatës, përfshirë edhe vlerësimin e fakteve, atëherë korrigjimi i mungesës së një seance dëgjimore në shkallë të parë, mund të bëhet në shkallën e dytë (shih rastin e GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho*

e Sá kundër Portugalisë, cituar më lart, paragrafi 192 dhe referencat e përdoruar aty).

58. Përfundimisht, sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, fakti që palët nuk kanë kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore nuk do të thotë që të njëjtat kanë hequr dorë nga e drejta për të mbajtur një të tillë. Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, një çështje e tillë varet nga karakteristikat e ligjit vendor dhe rrethanat e secilit rast veç e veç (shih rastin e GJEDNJ-së, *Göç kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 48).

(i) Aplikimi i parimeve të shtjelluara më lart në rrethanat e rastit konkret

59. Gjykata në këtë aspekt, fillimisht rikujton që përmes ankesave individuale të parashtruara në Kolegjin e Specializuar si shkallë e parë, të gjithë parashtruesit e kërkesës kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore. Kolegji i Specializuar kishte refuzuar mbajtjen e të njëjtës, duke theksuar se bazuar në paragrafin 11 të nenit 68 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-së, seanca dëgjimore nuk ishte e nevojshme sepse *“faktet dhe provat e dorëzuara janë mjaftë të qarta”*. Siç, është sqaruar tashmë, Kolegji i Specializuar, bazuar në këto *“fakte dhe prova”*, kishte vendosur se parashtruesit e kërkesës, me përjashtim të parashtruesit Agim Buza, ishin diskriminuar duke vendosur gjithashtu se të njëjtit duhet të përfshihen në Listën Përfundimtare të AKP-së si punëtorë me të drejta legjitime për të përfituar nga njëzet përqindëshi (20%-it) i privatizimit të ndërmarrjes NSH “Agimi”.
60. Në Kolegjin e Apelit ishin ankuar vetëm AKP dhe Agim Buza sepse të njëjtëve iu ishte refuzuar ankesa përmes Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar. Kolegji i Apelit kishte vendosur në favor të AKP-së, duke e ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar dhe duke refuzuar ankesat e të gjithë parashtruesve përkitazi me mospërfshirjen në Listën Përfundimtare të AKP-së si rezultat i diskriminimit. Siç është sqaruar më lart, Kolegji i Apelit kishte vendosur të *“heq dorë nga pjesa e seancës gojore”*, duke u referuar në paragrafin 1 të nenit 69 të Ligjit nr. 06/L-086 për DHPGJS-në. Parashtruesi i kërkesës, përkatësisht Agim Buza, i vetmi parashtrues që ishte ankuar në Kolegjin e Apelit për shkak të Aktgjykimit refuzues në shkallë të parë, nuk kishte kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore. Po ashtu edhe pjesa e parashtruesve të tjerë të kërkesës, në këtë rast Belkize Vula Shala dhe Shkëndije Shehu, të cilat kishin paraqitur dokumente shtesë në përgjigje të ankesës së AKP-së ndaj Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, por nuk kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore.
61. Megjithatë, siç është sqaruar më lart, fakti që parashtruesit e kërkesës nuk kanë bërë kërkesë për një seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit, jodetyrimisht do të thotë se të njëjtit kanë hequr dorë në mënyrë të nënkuptuar nga një kërkesë e tillë, dhe gjithashtu mungesa e kësaj kërkesë jodetyrimisht e liron gjykatën përkatëse nga detyrimi për mbajtjen e një seance të tillë.

62. Më saktësisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në rrethanat e rasteve në të cilat palët nuk kanë kërkuar mbajtjen e një seancë dëgjimore, GJEDNJ, ndër tjerash vlerëson nëse mungesa e një kërkesë të tillë, mund të konsiderohet si heqje dorë e nënkuptuar të një parashtresë nga e drejta për një seancë dëgjimore. Thënë këtë, mungesa e kërkesës për një seancë dëgjimore, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, asnjëherë nuk është faktori i vetëm që determinon domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore. Në të gjitha rastet, nëse mungesa e kërkesës për seancë dëgjimore e liron një gjykatë nga detyrimi për mbajtjen e një seancë dëgjimore, varet nga (i) specifikat e ligjit të aplikueshëm; dhe (ii) rrethanat e një rasti konkret.
63. Së pari, përkitazi me (i) specifikat e ligjit të aplikueshëm, përkatësisht Ligjit dhe Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, Gjykata rikujton se bazuar në nenin 64 (Procedurat e ankesës me gojë) të të njëjtit ligj, *“Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse”*, në bazë të nismës së tij apo edhe kërkesës me shkrim nga një palë. Neni 69 (Procedurat e ankesës me gojë) i Ligjit Nr. 06/L-086 për DHPGJS, ka të njëjtën përmbajtje. Bazuar në këto dispozita rrjedhimisht, mbajtja e një seancë dëgjimore në nivel apeli, jodetyrimisht varet nga kërkesa e palës. Është gjithashtu detyrë e Kolegjit përkatës, që bazuar në nismën e tij, të vlerësojë nëse rrethanat e një rasti kërkojnë mbajtjen e një seance dëgjimore. Për më tepër, bazuar në nenin 60 (Përmbajtja e ankesës) dhe nenin 65 (Paraqitja e provave të reja) të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit ka kompetencë të vlerësojë edhe çështjet e ligjit edhe të faktit, dhe për pasojë, është e pajisur me kompetencë të plotë për të vlerësuar mënyrën se si ka vlerësuar faktet autoriteti më i ulët, përkatësisht Kolegji i Specializuar (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19 Parashtresë Et-hem Bokshi dhe te tjeret, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2020, paragrafi 61).
64. Në rrethanat e rastit konkret, Kolegji i Apelit ka vlerësuar faktet dhe pretendimet e parashtresëve të kërkesës dhe ka ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar edhe përkitazi me vlerësimin e fakteve edhe interpretimin e ligjit, në dëm të parashtresëve të kërkesës. Në rrethana të tilla, duke marrë parasysh dispozitat ligjore, Gjykata nuk mund të konstatojë se mungesa e një seance dëgjimore në Kolegji të Apelit është e justifikuar vetëm si rezultat i mungesës së një kërkesë nga palët në procedurë. Siç është sqaruar më lartë, bazuar në nenin 64 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në është detyrim i Kolegjit të Apelit që edhe me nismën e tij të vlerësojë nëse mbajtja e një seancë dëgjimore është e detyrueshme, dhe nëse jo, të arsyetoj mos-mbajtjen e së njëjtës.
65. Së dyti, përkitazi me (ii) rrethanat e një rasti konkret, Gjykata rikujton që praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, thekson se mungesa e një kërkesë për një seancë dëgjimore, dhe vlerësimi nëse ky fakt mund të rezultojë në konstatimin se pala përkatëse në mënyrë të nënkuptuar ka hequr dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore, duhet të vlerësohet në tërësinë e specifikave të një procedure, dhe jo si argument i vetëm, për të konstatuar nëse mungesa e një seance dëgjimore ka rezultuar ose jo në shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së (shih rastet: KIKI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19,

Kl153/19, Kl154/19, Kl155/19, Kl156/19, Kl157/19 dhe Kl159/19, cituar më lartë, paragrafi 62).

66. Gjykata rikujton që në rrethanat e rastit konkret, (i) parashtguesve të kërkesës nuk iu është dhënë mundësi të dëgjohen para Kolegjit të Specializuar, me kompetencë për vlerësimin e fakteve dhe të ligjit, përkundër kërkesës së tyre; (ii) si dhe parashtguesit e kërkesës nuk ishin ankuar (përveç parashtguesit Agim Buza) në Kolegjin e Apelit sepse vendimi i Kolegjit të Specializuar ishte në favor të tyre; (iii) procedura në Kolegjin i Apelit ishte iniciuar përmes ankesës së AKP-së; (iv) Kolegji i Apelit, kishte *“hequr dorë nga seanca”*, duke u referuar në nenin 69 të Ligjit 06/L-086 për DHPGJS-në, nën ky identik me nenin 64 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, të cilët thjeshtë përcaktojnë se *“Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse”*; dhe (v) Kolegji i Apelit, në bazë të ankesës së AKP dhe parashtguesit Agim Buza kishte shqyrtuar të gjitha faktet e rastit, duke përfshirë ankesat e parashtguesve të dorëzuara në shkallë të parë, dhe duke theksuar se nuk pajtohet as me vlerësimin e fakteve dhe as me interpretimin e ligjit nga gjykata e shkallës më të ulët, kishte ndryshuar në tërësi Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar, duke i hequr të gjithë parashtguesit e kërkesës nga Lista e punëtorëve me të drejta legjitime për të përfituar nga njëzet përqindëshi (20%-it) i privatizimit të ndërmarrjes NSH “Agimi”.
67. Në rrethana të tilla, Gjykata nuk mund të konstatojë se mungesa e kërkesës së parashtguesve të kërkesës për mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit, mund të konsiderohet si heqje dorë e nënkuptuar e tyre nga e drejta për një seancë dëgjimore. Gjykata rikujton se në të gjitha rastet në të cilat GJEDNJ kishte arritur në një konstatim i tillë, e kishte bërë në ndërlidhje me faktin se rrethanat e rasteve ndërlidheshin me çështje të natyrës ekskluzivisht ligjore ose të natyrës teknike, dhe rrjedhimisht *“ekzistonin rrethanat të jashtëzakonshme që do e justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*. Për pasojë dhe në vijim, Gjykata duhet të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret, *“ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do e justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*, përkatësisht nëse natyra e çështjeve në vlerësim para Kolegjit të Apelit, mund të klasifikohet si *“ekskluzivisht ligjore apo e natyrës së lartë teknike”* (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19 Parashtgues Et-hem Bokshi dhe të tjeret, cituar më lart, paragrafi 68).
68. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata rikujton që Kolegji i Apelit, ka juridiksion edhe për çështje fakti edhe për çështje ligji. Bazuar në paragrafin 11 të nenit 10 (Aktgjykimet, Aktvendimet dhe Apelet) të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji për DHPGJS-në) dhe paragrafin 4 të nenit 64 (Procedurat e ankesës me gojë) dhe nenin 65 (Paraqitja e provave të reja) të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, palët, ndër tjerash, kanë mundësinë që të ngritin ankesat para Kolegjit të Apelit edhe përkitazi me

çështjet e ligjit edhe të fakteve, duke përfshirë edhe mundësinë që të paraqiten prova të reja.

69. Për më tepër, në rrethanat e rastit konkret, Kolegji i Apelit kishte shqyrtuar të gjitha faktet e paraqitura përmes (i) ankesës fillestare të parashtruesve të kërkesës në Kolegjin e Specializuar dhe përgjigjet në ankesë të AKP-së; dhe (ii) ankesës së AKP-së dhe të Agim Buzës në Kolegjin e Apelit dhe të përgjigjeve përkatëse në ankesë të parashtruesve të kërkesës. Përkundër faktit që Kolegji i Specializuar kishte vlerësuar se provat *“janë të qarta”* duke u dhënë të drejtë parashtruesve të kërkesës, Kolegji i Apelit bazuar po në të njëjtat fakte/prova kishte konstatuar të kundërtën.
70. Gjykata gjithashtu rikujton që bazuar në paragrafin 11 të nenit 10 të Ligjit nr. për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit është i kufizuar në ndërrimin e vlerësimit të gjendjes faktike të bërë nga Kolegji i Specializuar, përpos nëse përcakton që gjetjet faktike të gjykatës më të ultë janë *“qartësisht të gabueshme”*, rregull kjo që sipas të njëjtit nen duhet të *“respektohet fuqimisht”*. Një arsyetim i tillë, nuk gjendet në Aktgjykimin e Kolegjit të Apelit. Ky i fundit, thjesht nuk ishte pajtuar më vlerësimin e provave nga Kolegji i Specializuar, dhe gjithashtu kishte konstatuar se interpretimi të cilin Kolegji i Specializuar ia ka bërë pretendimeve përkritazi me diskriminim, është në kundërshtim me *“të drejtën precedentale”*.
71. Gjykata më tej vëren, se bazuar në nenin 68 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, në rast të ankesave lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime, barra e provës bie mbi parashtruesit e kërkesës përkatëse para Kolegjit të Specializuar. Po ashtu, barra e të provuarit për kundërshtuesin e një kërkesë të tillë, bie mbi kundërshtuesin, përkatësisht AKP-në, në rrethanat e rastit konkret. Para Kolegjit të Apelit, barra e të provuarit gjithashtu bie mbi parashtruesin e ankesës përkatëse. Por, rrethanat e rastit konkret, gjithashtu, në esencë ndërlidhen me pretendime për diskriminimin. Në rast të pretendimeve të tilla, barra e të provuarit, bazuar në nenin 8 (Barra e provave) të Ligjit kundër Diskriminimit, bie mbi palën e paditur, përkatësisht AKP-në, dhe jo parashtruesit e kërkesës (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. Kl145/19, Kl146/19, Kl147/19, Kl149/19, Kl150/19, Kl151/19, Kl152/19, Kl153/19, Kl154/19, Kl155/19, Kl156/19, Kl157/19 dhe Kl159/19, parashtrues Et-hem Bokshi dhe të tjerët, cituar më lart, paragrafi 76).
72. Në rrethanat e tilla, në të cilat (i) Kolegji i Apelit ka shqyrtuar edhe çështje fakti edhe ligji; (ii) në të cilat përkritazi me faktet, barra e të provuarit se i plotësojnë kriteret e paragrafit 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13, në parim bie mbi parashtruesit e kërkesës, ndërsa barra e të provuarit lidhur me diskriminimin bie mbi AKP-në; dhe (iii) Kolegji i Apelit interpreton të njëjtat fakte të paraqitura nga palët në mënyrë të ndryshme nga mënyra se si i ka interpretuar Kolegji i Specializuar, duke ndryshuar Aktgjykimin në dëm të palëve, përkundër faktit që një mundësi e tillë bazuar në paragrafin 11 të nenit 10 të Ligjit nr. 04/L-033 për DHPGJS-në, i është njohur vetëm përjashtimit, me kushtin që të argumentojë që autoriteti më i ulët, përkatësisht Kolegji i Specializuar, ka bërë interpretim *“qartësisht të gabueshëm”*, Gjykata vlerëson se është e pakontestueshme që çështja në

shqyrtim para Kolegjit të Apelit, nuk është (i) as çështje ekskluzivisht ligjore; dhe (ii) as e natyrës teknike. Përkundrazi, çështja në shqyrtim para Kolegjit të Apelit ngërthente çështje të rëndësishme faktike dhe ligjore. Në një situatë të tillë, rëndësia për palët që t'iu ofrohet një seancë kontradiktore përpara organit që kryen rishikimin gjyqësor nuk duhet të nënvlerësohet. Për pasojë, Gjykata duhet të konstatojë, se në rrethanat e rastit konkret, nuk ekzistojnë rrethana të cilat do e justifikonin mungesën e seancës dëgjimore (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues Et-hem Bokshi dhe të tjerët, cituar më lart, paragrafi 77).

73. Në mbështetje të këtij konstatimi, Gjykata rikujton që përmes Aktgjykimit të GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, specifikisht ishte përcaktuar se një seancë dëgjimore është e domosdoshme në rrethana që ngërthejnë nevojën për shqyrtimin e çështjeve të ligjit dhe të faktit, përfshirë rastet në të cilat është i nevojshëm vlerësimi nëse autoritetet më të ulëta kanë vlerësuar faktet në mënyrë të saktë. Kjo vlen posaçërisht në rrethana në të cilat, një seancë dëgjimore nuk është mbajtur as para shkallës më të ulët, siç është rasti në rrethanat e rastit konkret.

74. Në fund, Gjykata gjithashtu vë theks në faktin se Kolegji i Apelit nuk kishte arsyetuar “*heqjen dorë nga seanca*”, por ishte mjaftuar vetëm me referim në nenin 69 të Ligjit 06/L-086 për DHPGJS-në. Ky i fundit, siç është sqaruar më lart, thjesht përcakton kompetencën e Kolegjit të Apelit për të vendosur për mbajtjen e seancës dëgjimore bazuar në nismën e tij ose me kërkesë të palës. Aktgjykimi përkatës nuk përmban asnjë sqarim shtesë lidhur me vendimin e Kolegjit të Apelit për të “*hequr dorë nga seanca*”. Në këtë kontekst, Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në vlerësimin e pretendimeve që ndërlihen me mungesën e një seance dëgjimore, duhet të shqyrtohet edhe nëse refuzimi i mbajtjes së një seance të tillë është i arsyetuar (shih rastin e GJEDNJ-së *Pönkä kundër Estonisë*, Aktgjykimi i 8 nëntorit 2016, paragrafët 37-40; dhe *Mirovni Institut kundër Sllovenisë*, paragrafi 44). Në kontekst të mungesës së arsytimit të mosmbajtjes së një seance dëgjimore, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore, në mënyrë të vazhdueshme, ndër të tjera, ka theksuar se nga mungesa e arsytimit rreth nevojës për mbajtjen e një seance dëgjimore, i pamundëson gjykatës më të lartë, të vlerësojë nëse një mundësi e tillë thjeshtë është neglizhuar, apo cilat janë argumentet bazuar në të cilat gjykata ka anashkaluar një mundësi të tillë në raport me rrethanat që ngre një rast i caktuar (shih rastet e Gjykatës Kushtetuese nr. KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues Et-hem Bokshi dhe të tjerët, cituar më lart, paragrafi 80; dhe rastin e GJEDNJ-së *Mirovni Institut kunder Sllovenisë*, paragrafi 44 dhe referencat e perdoruara aty).

75. Prandaj, dhe në përfundim, Gjykata, duke marrë parasysh që (i) fakti që parashtuesit e kërkesës nuk kanë kërkuar shprehimisht mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit, nuk nënkupton se të njëjtit kanë hequr

dorë nga kjo e drejtë, posaçërisht duke marrë parasysh që të njëjtit nuk kanë iniciuar ankesën para Kolegjit të Apelit dhe gjithashtu mungesa e kësaj kërkesë, nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi për vlerësimin e domosdoshmërisë së një seance dëgjimore; (ii) përkundër kërkesës specifike të parashtruesve përkatës për seancë dëgjimore para Kolegjit të Specializuar, një e tillë nuk ishte mbajtur dhe rrjedhimisht, standardet që aplikohen për domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore para Kolegjit të Apelit janë më rigorozë, sepse, në parim, palët kanë të drejtë në një seancë dëgjimore të paktën para një instance gjyqësore; (iii) çështjet në shqyrtim para Kolegjit të Apelit, nuk mund të kualifikohen as si çështje ekskluzivisht ligjore dhe as çështje të natyrës teknike, por përkundrazi si çështje të faktit dhe ligjit; (iv) Kolegji i Apelit kishte vlerësuar mënyrën se si instanca më e ultë, përkatësisht Kolegji i Specializuar kishte bërë vlerësimin e fakteve, duke e ndryshuar Aktgjykimin e tij në dëm të parashtruesve të kërkesës; dhe (v) Kolegji i Apelit nuk e kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca”*; konstaton se në rastin konkret nuk kanë *“ekzistuar rrethana të jashtëzakonshme për të justifikuar mungesën e një seance dëgjimore”*, dhe për pasojë, Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-13-0181-A0008] i 29 gushtit 2019, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

76. Gjykata në fund gjithashtu thekson, se duke marrë parasysh që tashmë ka konstatuar që Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit, nuk është në përputhshmëri me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak të mungesës së rrethanave të jashtëzakonshme të cilat do të mund të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore, konsideron se nuk do të lëshohet në shqyrtimin e pretendimeve të tjera të parashtruesve të kërkesës. Pretendimet përkatëse të parashtruesve të kërkesës, duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit, në përputhje me konstatimet e këtij Aktgjykimi. Për më tepër, duke marrë parasysh që Kolegji i Apelit ka kompetencë të plotë për të shqyrtuar vendimet e kontestuar të Kolegjit të Specializuar bazuar në ligjet e aplikueshme për DHPGJS-në, i njëjti ka mundësinë e korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë.
77. Konstatimi i Gjykatës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret, ndërlikohet ekskluzivisht me mungesën e seancës dëgjimore, siç është sqaruar në këtë Aktgjykim, dhe në asnjë mënyrë nuk ndërlikohet me dhe as nuk paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

Përfundimi

78. Gjykata ka vlerësuar pretendimet e parashtruesve të kërkesës, përkitazi me mungesën e seancës dëgjimore në rrethanat e rastit të tyre, si një ndër garancitë e përcaktuara përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenit 6 të KEDNJ-së, duke aplikuar mbi këtë vlerësim në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së.
79. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata konstatoi se (i) fakti që parashtruesit e kërkesës nuk kanë kërkuar seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit, nuk nënkupton heqjen dorë të tyre nga kjo e drejtë dhe as nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi që të trajtojë me nismën e tij domosdoshmërinë e mbajtjes së një seancë dëgjimore; (ii) parashtruesve të kërkesës iu është mohuar e drejta e seancës dëgjimore në të dy nivelet e DHPGJS-së; (iii) Kolegji i Apelit, nuk kishte trajtuar *“çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike”* dhe rrjedhimisht nuk *“ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*; (iv) Kolegji i Apelit kishte shqyrtuar çështje *“fakti dhe ligji”* për më tepër që, kishte ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar në dëm të parashtruesve të kërkesës; dhe (v) Kolegji i Apelit, nuk kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca gojore”*. Duke marrë parasysh këto rrethana dhe arsyetimet e tjera të dhëna në këtë Aktgjykim, Gjykata konstatoi se Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-13-0181-A0008] i 29 gushtit 2019, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore.
80. Përfundimisht, Gjykata gjithashtu theksoi se (i) bazuar në ligjin e aplikueshëm për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit ka kompetencë të plotë për vlerësimin e vendimeve të Kolegjit të Specializuar dhe rrjedhimisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, ka mundësinë e korrigjimit të mungesës së seancës dëgjimore në nivelin e gjykatës më të ulët, përkatësisht, Kolegjit të Specializuar; dhe (ii) nuk është e nevojshme të trajtohen pretendimet e tjera të parashtruesve të kërkesës sepse të njëjtat duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit në përputhshmëri me konstatimet e këtij Aktgjykimi; dhe (iii) konstatimi i shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret ndërlidhet vetëm me garancitë procedurale për një seancë dëgjimore dhe në asnjë mënyrë nuk ndërlidhet, si dhe nuk e paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, me nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe me rregullin 59 (1) (a) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 28 prill 2021, me shumicë votash:

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TË SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-13-0181-A0008] e 29 gushtit 2019 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme;
- IV. TË KTHEJË çështjen në rigjykim në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, në përputhje me konstatimet e këtij Aktgjykimi;
- V. TË URDHËROJË Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme që ta njoftojë Gjykatën, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës deri më 28 korrik 2021;
- VI. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë në Gazetën Zyrtare;
- VII. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtarja raportuese

Selvete Gërxhaliu-Krasniqi

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Arta Rama-Hajrizi